

Finansdepartementet
Postboks 8008 dep.
0030 Oslo

e-post: postmottak@fin.dep.no

NRP Business Management AS
Postboks 1358 Vika
NO-0113 Oslo

Besøksadresse:
Haakon VIIs gate 1

Telefon: +47 22 00 81 81
Telefaks: +47 22 00 81 91

Org.nr.: 887 994 242

www.nrp.as

Oslo, 14. februar 2014

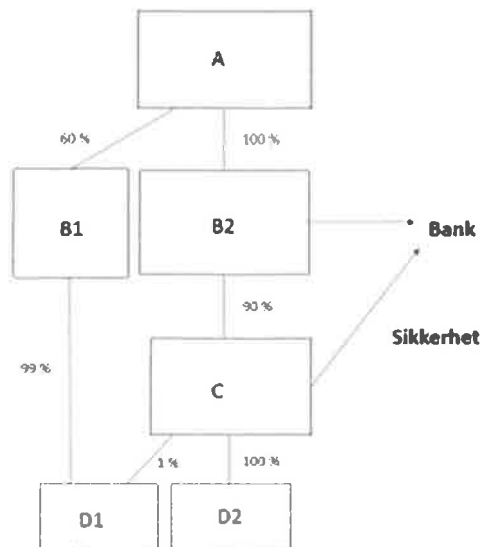
Høring: Begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefelleskap –sikkerhetsstillelse fra nærstående part

Reglene om rentefradragsbegrensning for rentekostnader i interessefelleskap ble vedtatt med vesentlige innstramminger i forhold til det som var sendt på høring. I høringen var det ikke foreslått at ekstern gjeld skulle anses som intern dersom det var gitt garantier fra nærstående. Dette er en bestemmelse som har kommet inn uten at høringsinstansene har hatt anledning til å uttale seg, og en bestemmelse som kan gi store økonomiske konsekvenser for helnorske selskaper og konsern om man er «feil» organisert.

I forskriftforslaget § 6-41 første ledd foreslås det unntak fra bestemmelsen om at ekstern gjeld skal regnes som opptatt hos en nærstående part (dvs. som intern gjeld) der en nærstående part har stilt sikkerhet for gjelden. I mange konserner, og særlig innenfor eiendomsbransjen vil dette unntaket være viktig. I forskriftforslaget § 6-41 annet ledd modifiseres imidlertid unntaket vesentlig, ved at andre sikkerhetsstillelser i konsernet, uten sammenheng med det eksterne låneopptaket, i mange tilfeller vil medføre at den eksterne gjelden likevel må regnes som intern.

Vi ønsker å vise et par eksempler som kan illustrere effekten av foreslåtte regler:

Vi har følgende struktur:

Eksempel 1

B2 tar opp et lån i bank på NOK 180 mill. med sikkerhet i eiendom eid av selskap C. Rentene på dette lånet skal ikke regnes som interne renter jf. forskriftforslaget § 6-41 første ledd.

Selskapet D2 har imidlertid for noen år tilbake inngått en husleieavtale (med ekstern part), hvor utleier krevde at konsernspiss A garanterte for leiebeløpet. Garantien har ingen sammenheng med B2' låneopptak, og påvirker heller ikke størrelsen på lånebeløpet. Beløpet er dessuten helt uvesentlig.

Konsernspiss A er en nærstående part til selskap B2, og selskap D2 er et selskap som er eid av et selskap som har stilt sikkerhet. Ifølge forskriftforslaget § 6-41 annet ledd bokstav b gjelder unntaket i § 6-41 første ledd da likevel ikke, slik at skattelovens bestemmelse om at banklånet skal regnes som intern gjeld, siden en nærstående har stilt sikkerhet, da vil gjelde.

Eksempel 2

B2 tar opp et lån i bank på NOK 180 mill. med sikkerhet i eiendom eid av selskap C. Rentene på dette lånet skal ikke regnes som interne renter jf. forskriftforslaget § 6-41 første ledd.

Samme år tar selskap D1 opp et banklån på NOK 1 mill., hvor selskap B1 gir en garanti for dette lånet. Etter skatteloven § 6-41 sjettede ledd bokstav a, vil dette lånet regnes som internt da dette lånet ikke faller inn under unntaket i forskriftforslaget. Men denne garantien vil også føre til at B2's banklån må regnes som internt lån. Nå havner nemlig B2 i den situasjonen som reguleres i forskriftforslaget § 6-41 annet ledd bokstav b. Selskap C har en direkte eierandel i D1 (på 1 %), og selskap B1 er et nærstående selskap av B2. (Den nærstående parten B1 har stillet sikkerhet til fordel for selskap som sikkerhetsgiver C har en eierandel i.) Garantien som B1 gir til D1 har ingen sammenheng med låneopptaket til B2, og er dessuten på et uvesentlig beløp i forhold til låneopptaket.

Eksemplene burde illustrere at foreslåtte regler er helt urimelige i forhold til de situasjoner de er ment å ramme. At en eller annen garanti et sted i konsernet kan medføre at eksterne banklån skal regnes som interne synes svært urimelig. I vår kundemasse har vi f.eks. et norsk konsern hvor en slik liten garanti (om den var gitt «feil» vei) ville gitt en økt skattekostnad for konsernet på over 5 millioner kroner, noe som for dette konsernet ville vært en vesentlig merkostnad. Bare det å kartlegge hvorvidt man rammes av reglene har krevd mye ressurser. Og å starte tilpasninger for å unngå garantier som

går «feil vei», er vanskelig når man ikke vet hvordan de endelige reglene blir. Og hvis en slik garanti har eksistert i deler av året, men ikke hele, hvilke konsekvenser får dette?

Etter vårt syn bør annet ledd i forskriftsforslaget § 6-41 fjernes, da forslaget gir helt urimelige utslag. For å få regler som er mulig for næringslivet å forholde seg til, får det heller aksepteres at det ikke er satt stopper for enhver tilpasningsmulighet. Slik forslaget nå ligger kan det være en skikkelig skattefelle dersom man i kartleggingen av alle konsernselskaperes garantier og sikkerhetsstillelser skulle komme til å overse en.

Med vennlig hilsen

NRP Business Management AS

Ole Joachim Jonstang
Daglig leder

Hege Korsmo Sæther
Fagsjef